

[Duborg.]

ligeholde et godt Vejvæsen, ved jeg ikke, om man kan sige, at deri ligger, at en Del af disse Penge maa anvendes til Turistpropaganda. Thi saa længe disse Motorafgifter kun delvis dækker Udgifterne ved Vejvæsenet, svarer Motorafgifterne ikke til mere end det Slid, der fremkommer ved Brugen af Vejene, og derfor kan det ikke med Sikkerhed siges, at et stærkt forøget Slid paa Vejene skaber en synderlig bedre Økonomi; noget er der maaske i det, men hvor meget er det lidt vanskeligt at sige.

Imidlertid kan ogsaa mit Parti gaa ind paa den Betragtning, at der kan ydes Tilskud, ogsaa et Tilskud som det, der er foreslaaet, fra Motorafgifterne, men vi mener, at det er urigtigt at tage dette Beløb, som foreslaaet, under § 9, Stk. 4, nemlig af den Del af Motorafgifterne, der gaar til det almindelige Vejvæsens Vedligeholdelse. Det er nemlig en Erfaring, som forstærkes Aar for Aar, at disse Beløb meget langt fra opfylder den Opgave, de burde have, at kunne betale hele den ekstraordinære Vejudgift, der er opstaaet for Kommunerne ved den moderne Trafik. Vi mener derfor, at et saadant Tilskud rettelig maa høre hjemme under § 9, 2det Stykke, der, som bekendt, angaar den Trediedel af de ekstraordinære Vejudgifter, der af Ministeren kan anvendes til særlige Formaal. Dér vil Beløbet sikkert kunne tages med mindst Skade, og det kan jo være Turistsagen fuldkommen ligegyldigt, paa hvilken Del af Paragraffen Beløbet tages, naar blot man faar Pengene af Motorafgiften. Det retfærdigste og det naturligste vil være, at man tager de 50 000 Kr. under § 9, Stk. 2, i Stedet for, som foreslaaet, under § 9, Stk. 4. Under denne Forudsætning kan vi gaa med til Lovforslagets Gennemførelse.

H. F. Ulrichsen: Jeg har allerede tidligere haft Lejlighed til her fra Tingets Talerstol at omtale Turistsagen, som er den Sag, vi i Dag i Virkeligheden behandler til Trods for, at Lovforslaget har Titelen: „Ændring af Motorafgiftsloven“, idet jeg flere Gange under Finanslovbehandlingen har fremhævet, at det vilde være naturligt, at den danske Stat ydede et større Beløb end hidtil til Turistpropaganda.

Turisme er en Ting, der i allerhøjeste Grad interesserer Offentligheden. Jeg har fra min Virksomhed gennem mange Aar som Pressemand den Opfattelse, at de tre Ting, som Pressemænd helst skriver om, og som der indsendes mest om, og som i det

hele taget har Offentlighedens største Interesse, er: Trafik, Turisme, Teater. Disse 3 T'er interesserer et saa stort Antal Mennesker, at en Bunke Folk, der ikke har det mindste med disse Sager at gøre, blander sig ind i dem, og der er derfor ikke noget Omraade, hvor man ser saa meget usagkyndigt og horribelt som med Hensyn til disse 3 Ting: Trafik, Turisme og, skal vi sige: Det kongelige Teater.

Staten har altid i nogen Grad delt Offentlighedens Interesse for Turisme, men ganske vist en platonisk Interesse til Trods for, at der for flere Aar siden fra kompetent Side, fra Finansudvalget og Finansministeren, blev givet den Institution, der havde Ledelsen af Udlandets Propaganda i Hænde, nemlig Turistforeningen for Danmark, Løfte om et aarligt Tilskud i Forhold til de Beløb, som Turistforeningen for Danmark paa anden Maade kunde faa ind. Det er sørgeligt at maatte sige det, men det offentlige Tilskud blev stadig mindre og mindre i Forhold til det Beløb, der var til Disposition fra anden Side, og der kom derfor en Periode, hvor det var overordentlig vanskeligt for den Institution, der gennem 12 Aar har drevet Turistpropaganda herhjemme, Turistforeningen for Danmark, at klare sig.

Økonomisk er det gaaet op og ned med Hensyn til Turistpropagandaen. I Aarene 1929—30 og 1931 var der overordentlig stor Interesse i Erhvervslivet for Turistsagen, og Følgen var, at Turistforeningen for Danmark fik ret store Beløb at disponere over. Jeg kan nævne, at man i 1930 og 1931 til udenlandsk Propaganda — jeg taler her ikke om Turisme i al Almindelighed, men kun om udenlandsk Propaganda — havde til Disposition et Beløb, der laa omkring 125 000 Kr. for hvert af de paagældende Aar, altsaa et ret betydeligt Beløb. Men i 1931 kom Krisen, og Krisen skabte en saadan Forskrækkelse baade i Erhvervslivet og i visse Embedsmandskredse saavel som inden for Turistforeningens Rammer, at Beløbet, der blev til Disposition, pludselig faldt; og da man var nødsaget til, saaledes som Turistforeningen for Danmark er organiseret, med Rette eller med Urette, at opretholde de fleste af de Institutioner indenlands, som krævede Udgifter, blev Følgen deraf, at hele Nedskæringen paa Turistforeningen for Danmarks Udgiftskonto kom til at ramme Udlandspropagandaen, der de følgende Aar kun kom til at disponere over en Brøkdel af, hvad man havde disponeret over i 1930—31. Man kom ned fra de ca.